ISSN 1725-5112

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 68

Izdevums latviešu valodā

Tiesību akti

53. sējums

2010. gada 18. marts

Saturs

II *Neleģislatīvi akti*

REGULAS

★ **Komisijas Regula (ES) Nr. 222/2010 (2010. gada 17. marts) par nosaukuma ierakstīšanu Aizsargāto cilmes vietas nosaukumu un aizsargāto ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu reģistrā (*Sedano Bianco di Sperlonga* (AĢIN))** 1

Komisijas Regula (ES) Nr. 223/2010 (2010. gada 17. marts), ar kuru nosaka standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ievešanas cenas noteikšanai 3

Komisijas Regula (ES) Nr. 224/2010 (2010. gada 17. marts), ar ko groza ar Regulu (EK) Nr. 877/2009 2009./10. tirdzniecības gadam noteiktās reprezentatīvās cenas un papildu ievedmuitas nodokļus dažiem cukura nozares produktiem 5

Komisijas Regula (ES) Nr. 225/2010 (2010. gada 17. marts) par mājputnu gaļas importa licenču izdošanu atbilstoši pieteikumiem, kas 2010. gada marta pirmajās septiņās dienās iesniegti saskaņā ar tarifa kvotām, kuras atvērtas ar Regulu (EK) Nr. 533/2007 7

Komisijas Regula (ES) Nr. 226/2010 (2010. gada 17. marts) par konkrētu olu un olu albumīna produktu importa licenču izdošanu atbilstoši pieteikumiem, kas 2010. gada marta pirmajās septiņās dienās iesniegti saskaņā ar tarifa kvotām, kuras atvērtas ar Regulu (EK) Nr. 539/2007 9

(Turpinājums nākamajā lappusē)

Cena: EUR 3

LV

Tiesību akti, kuru virsraksti ir gaišajā drukā, attiecas uz kārtējiem jautājumiem lauksaimniecības jomā un parasti ir spēkā tikai ierobežotu laika posmu.

Visu citu tiesību aktu virsraksti ir tumšajā drukā, un pirms tiem ir zvaigznīte.

Komisijas Regula (ES) Nr. 227/2010 (2010. gada 17. marts) par mājputnu gaļas importa licenču izdošanu atbilstoši pieteikumiem, kas 2010. gada marta pirmajās septiņās dienās iesniegti saskaņā ar tarifa kvotām, kuras atvērtas ar Regulu (EK) Nr. 1385/2007 11

DIREKTĪVAS

★ **Padomes Direktīva 2010/18/ES (2010. gada 8. marts), ar ko īsteno pārskatīto *BUSINESSEUROPE, UEAPME, CEEP* un *ETUC* pamatnolīgumu par vecāku atvaļinājumu un atceļ Direktīvu 96/34/EK** [1] 13

LĒMUMI

2010/160/ES:

★ **Komisijas Lēmums (2010. gada 17. marts), ar kuru groza Lēmumu 2005/176/EK, ar ko paredz dzīvnieku slimību paziņošanas kodēto formu un kodus saskaņā ar Padomes Direktīvu 82/894/EEK** *(izziņots ar dokumenta numuru C(2010) 1585)* [1] 21

IETEIKUMI

2010/161/ES:

★ **Komisijas Ieteikums (2010. gada 17. marts) par perfluoralkilsavienojumu uzraudzību pārtikā** [1] 22

LV

[1] Dokuments attiecas uz EEZ

II

(Neleģislatīvi akti)

REGULAS

KOMISIJAS REGULA (ES) Nr. 222/2010

(2010. gada 17. marts)

par nosaukuma ierakstīšanu Aizsargāto cilmes vietas nosaukumu un aizsargāto ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu reģistrā (*Sedano Bianco di Sperlonga* (AĢIN))

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 2006. gada 20. marta Regulu (EK) Nr. 510/2006 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību [1] un jo īpaši tās 7. panta 4. punkta pirmo daļu,

tā kā:

(1) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 510/2006 6. panta 2. punkta pirmo daļu un piemērojot minētās regulas 17. panta 2. punktu, Itālijas iesniegtais pieteikums reģistrēt nosaukumu *Sedano Bianco di Sperlonga* ir publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* [2].

(2) Komisijai nav iesniegts neviens paziņojums par iebildumiem saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 510/2006 7. pantu, tāpēc šis nosaukums ir jāreģistrē,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Šīs regulas pielikumā minēto nosaukumu ieraksta reģistrā.

2. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2010. gada 17. martā

Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs
José Manuel BARROSO

[1] OV L 93, 31.3.2006., 12. lpp.
[2] OV C 185, 7.8.2009., 13. lpp.

PIELIKUMS

Līguma I pielikumā uzskaitītie lauksaimniecības produkti, kas paredzēti lietošanai pārtikā:

1.6. grupa. Svaigi vai pārstrādāti augļi, dārzeņi un labība

ITĀLIJA

Sedano Bianco di Sperlonga (AĢIN)

KOMISIJAS REGULA (ES) Nr. 223/2010

(2010. gada 17. marts),

ar kuru nosaka standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ievešanas cenas noteikšanai

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulu (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula) [1],

ņemot vērā Komisijas 2007. gada 21. decembra Regulu (EK) Nr. 1580/2007, ar ko nosaka Regulu (EK) Nr. 2200/96, (EK) Nr. 2201/96 un (EK) Nr. 1182/2007 īstenošanas noteikumus augļu un dārzeņu nozarē [2], un jo īpaši tās 138. panta 1. punktu, tā kā:

Regulā (EK) Nr. 1580/2007, piemērojot Urugvajas kārtas daudzpusējo tirdzniecības sarunu iznākumus, paredzēti kritēriji, pēc kuriem Komisija nosaka standarta importa vērtības minētās regulas XV pielikuma A daļā norādītajiem produktiem no trešām valstīm un laika periodiem,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Standarta importa vērtības, kas paredzētas Regulas (EK) Nr. 1580/2007 138. pantā, ir tādas, kā norādīts šīs regulas pielikumā.

2. pants

Šī regula stājas spēkā 2010. gada 18. martā.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2010. gada 17. martā

Komisijas vārdā,
priekšsēdētāja vārdā –
lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors
Jean-Luc DEMARTY

[1] OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.
[2] OV L 350, 31.12.2007., 1. lpp.

PIELIKUMS

Standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ievešanas cenas noteikšanai

(EUR/100 kg)

KN kods	Trešās valsts kods (1)	Standarta ievešanas vērtība
0702 00 00	IL	106,9
	JO	58,4
	MA	73,2
	TN	135,7
	TR	114,2
	ZZ	97,7
0707 00 05	EG	219,6
	JO	135,1
	MK	134,1
	TR	132,8
	ZZ	155,4
0709 90 70	MA	192,3
	TR	136,3
	ZZ	164,3
0709 90 80	EG	32,4
	ZZ	32,4
0805 10 20	EG	44,2
	IL	54,0
	MA	51,1
	TN	55,1
	TR	61,3
	ZZ	53,1
0805 50 10	EG	76,3
	IL	89,3
	MA	42,8
	TR	57,8
	ZZ	66,6
0808 10 80	AR	93,3
	BR	89,3
	CA	73,7
	CN	76,3
	MK	24,7
	US	110,2
	UY	70,1
	ZZ	76,8
0808 20 50	AR	84,8
	CL	75,7
	CN	81,6
	ZA	86,9
	ZZ	82,3

(1) Valstu nomenklatūra, kas paredzēta Komisijas Regulā (EK) Nr. 1833/2006 (OV L 354, 14.12.2006., 19. lpp.). Kods "ZZ" nozīmē "citas izcelsmes vietas".

KOMISIJAS REGULA (ES) Nr. 224/2010

(2010. gada 17. marts),

ar ko groza ar Regulu (EK) Nr. 877/2009 2009./10. tirdzniecības gadam noteiktās reprezentatīvās cenas un papildu ievedmuitas nodokļus dažiem cukura nozares produktiem

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulu (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula) [1],

ņemot vērā Komisijas 2006. gada 30. jūnija Regulu (EK) Nr. 951/2006, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus par to, kā īstenot Padomes Regulu (EK) Nr. 318/2006 saistībā ar tirdzniecību ar trešām valstīm cukura nozarē [2], un jo īpaši tās 36. panta 2. punkta otrās daļas otro teikumu,

tā kā:

(1) Reprezentatīvās cenas un papildu ievedmuitas nodokļi, kas 2009./10. tirdzniecības gadā piemērojami baltajam cukuram, jēlcukuram un dažu veidu sīrupam, tika noteikti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 877/2009 [3]. Šajās cenās un nodokļos jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (ES) Nr. 214/2010 [4].

(2) Saskaņā ar datiem, kas patlaban ir Komisijas rīcībā, minētās summas ir jāgroza atbilstīgi Regulā (EK) Nr. 951/2006 paredzētajiem noteikumiem un kārtībai,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Ar Regulu (EK) Nr. 951/2006 2009./10. tirdzniecības gadam noteiktās reprezentatīvās cenas un papildu ievedmuitas nodokļi, kas piemērojami Regulas (EK) Nr. 877/2009 36. pantā minētajiem produktiem, tiek grozīti un ir sniegti šīs regulas pielikumā.

2. pants

Šī regula stājas spēkā 2010. gada 18. martā.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2010. gada 17. martā

Komisijas vārdā,
priekšsēdētāja vārdā –
lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors
Jean-Luc DEMARTY

[1] OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.
[2] OV L 178, 1.7.2006., 24. lpp.
[3] OV L 253, 25.9.2009., 3. lpp.
[4] OV L 65, 13.3.2010., 25. lpp.

PIELIKUMS

Grozītās reprezentatīvās cenas un papildu ievedmuitas nodokļi, kas no 2010. gada 18. marta piemērojami baltajam cukuram, jēlcukuram un produktiem ar KN kodu 1702 90 95

(EUR)

KN kods	Reprezentatīvā cena par attiecīgā produkta 100 tīrsvara kilogramiem	Papildu ievedmuitas nodoklis par attiecīgā produkta 100 tīrsvara kilogramiem
1701 11 10 (1)	34,24	1,01
1701 11 90 (1)	34,24	4,63
1701 12 10 (1)	34,24	0,88
1701 12 90 (1)	34,24	4,34
1701 91 00 (2)	37,99	6,24
1701 99 10 (2)	37,99	2,94
1701 99 90 (2)	37,99	2,94
1702 90 95 (3)	0,38	0,29

(1) Standarta kvalitātei, kas noteikta Padomes Regulas (EK) Nr. 1234/2007 IV pielikuma III punktā.
(2) Standarta kvalitātei, kas noteikta Padomes Regulas (EK) Nr. 1234/2007 IV pielikuma II punktā.
(3) Aprēķins uz 1 % saharozes satura.

KOMISIJAS REGULA (ES) Nr. 225/2010

(2010. gada 17. marts)

par mājputnu gaļas importa licenču izdošanu atbilstoši pieteikumiem, kas 2010. gada marta pirmajās septiņās dienās iesniegti saskaņā ar tarifa kvotām, kuras atvērtas ar Regulu (EK) Nr. 533/2007

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulu (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotās TKO regula) ([1]),

ņemot vērā Komisijas 2006. gada 31. augusta Regulu (EK) Nr. 1301/2006, ar ko nosaka kopīgus noteikumus lauksaimniecības produktu importa tarifu kvotu administrēšanai, izmantojot ievešanas atļauju sistēmu ([2]), un jo īpaši tās 7. panta 2. punktu,

ņemot vērā Komisijas 2007. gada 14. maija Regulu (EK) Nr. 533/2007 par tarifa kvotu atvēršanu un pārvaldīšanu mājputnu gaļas nozarē ([3]) un jo īpaši tās 5. panta 6. punktu,

tā kā:

(1) Ar Regulu (EK) Nr. 533/2007 ir atvērtas tarifa kvotas mājputnu gaļas produktu importam.

(2) Daudzumi, kas ir norādīti importa licenču pieteikumos, kuri iesniegti 2010. gada marta pirmajās septiņās dienās par apakšperiodu no 2010. gada 1. aprīļa līdz 30. jūnijam, attiecībā uz dažām kvotām pārsniedz pieejamos daudzumus. Tāpēc ir jānosaka, par kādu apjomu importa licences var izdot, nosakot piešķīruma koeficientu, ko piemēro pieprasītajiem daudzumiem,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Importa licenču pieteikumiem, kas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 533/2007 iesniegti par apakšperiodu no 2010. gada 1. aprīļa līdz 30. jūnijam, piemēro šīs regulas pielikumā norādīto piešķīruma koeficientu.

2. pants

Šī regula stājas spēkā 2010. gada 18. martā.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2010. gada 17. martā

Komisijas vārdā,
priekšsēdētāja vārdā –
lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors
Jean-Luc DEMARTY

([1]) OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.
([2]) OV L 238, 1.9.2006., 13. lpp.
([3]) OV L 125, 15.5.2007., 9. lpp.

PIELIKUMS

Grupas Nr.	Kārtas Nr.	Piešķīruma koeficients importa licenču pieteikumiem, kas iesniegti par apakšperiodu no 1.4.2010-30.6.2010 (%)
P1	09.4067	1,737395
P3	09.4069	0,586978

KOMISIJAS REGULA (ES) Nr. 226/2010

(2010. gada 17. marts)

par konkrētu olu un olu albumīna produktu importa licenču izdošanu atbilstoši pieteikumiem, kas 2010. gada marta pirmajās septiņās dienās iesniegti saskaņā ar tarifa kvotām, kuras atvērtas ar Regulu (EK) Nr. 539/2007

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulu (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula) [1],

ņemot vērā Komisijas 2006. gada 31. augusta Regulu (EK) Nr. 1301/2006, ar ko nosaka kopīgus noteikumus lauksaimniecības produktu importa tarifu kvotu administrēšanai, izmantojot ievešanas atļauju sistēmu [2], un jo īpaši tās 7. panta 2. punktu,

ņemot vērā Komisijas 2007. gada 15. maija Regulu (EK) Nr. 539/2007 par tarifa kvotu atvēršanu un pārvaldīšanu olu un olu albumīna nozarē [3] un jo īpaši tās 5. panta 6. punktu,

tā kā:

(1) Ar Regulu (EK) Nr. 539/2007 ir atvērtas tarifa kvotas olu un olu albumīna produktu importam.

(2) Daudzumi, kas ir norādīti importa licenču pieteikumos, kuri iesniegti 2010. gada marta pirmajās septiņās dienās par apakšperiodu no 2010. gada 1. aprīļa līdz 2010. gada 30. jūnijam, attiecībā uz dažām kvotām pārsniedz pieejamos daudzumus. Tāpēc ir jānosaka, par kādu apjomu importa licences var izdot, nosakot piešķīruma koeficientu, ko piemēro pieprasītajiem daudzumiem,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Importa licenču pieteikumiem, kas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 539/2007 iesniegti par apakšperiodu no 2010. gada 1. aprīļa līdz 2010. gada 30. jūnijam, piemēro šīs regulas pielikumā norādītos piešķīruma koeficientus.

2. pants

Šī regula stājas spēkā 2010. gada 18. martā.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2010. gada 17. martā

Komisijas vārdā,
priekšsēdētāja vārdā –
lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors
Jean-Luc DEMARTY

[1] OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.
[2] OV L 238, 1.9.2006., 13. lpp.
[3] OV L 128, 16.5.2007., 19. lpp.

PIELIKUMS

Grupas Nr.	Kārtas Nr.	Piešķīruma koeficients importa licenču pieteikumiem, kas iesniegti par apakšperiodu no 1.4.2010-30.6.2010 (%)
E2	09.4401	25,129987

KOMISIJAS REGULA (ES) Nr. 227/2010

(2010. gada 17. marts)

par mājputnu gaļas importa licenču izdošanu atbilstoši pieteikumiem, kas 2010. gada marta pirmajās septiņās dienās iesniegti saskaņā ar tarifa kvotām, kuras atvērtas ar Regulu (EK) Nr. 1385/2007

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulu (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula) ([1]),

ņemot vērā Komisijas 2006. gada 31. augusta Regulu (EK) Nr. 1301/2006, ar ko nosaka kopīgus noteikumus lauksaimniecības produktu importa tarifu kvotu administrēšanai, izmantojot ievešanas atļauju sistēmu ([2]), un jo īpaši tās 7. panta 2. punktu,

ņemot vērā Komisijas 2007. gada 26. novembra Regulu (EK) Nr. 1385/2007, ar ko nosaka Padomes Regulas (EK) Nr. 774/94 piemērošanas kārtību attiecībā uz dažu Kopienas tarifa kvotu atvēršanu un pārvaldību mājputnu gaļai ([3]), un jo īpaši tās 5. panta 6. punktu,

tā kā:

Daudzumi, kas ir norādīti importa licenču pieteikumos, kuri iesniegti 2010. gada marta pirmajās septiņās dienās par apakšperiodu no 2010. gada 1. aprīļa līdz 30. jūnijam, attiecībā uz dažām kvotām pārsniedz pieejamos daudzumus. Tāpēc ir jānosaka, par kādu apjomu importa licences var izdot, nosakot piešķīruma koeficientu, ko piemēro pieprasītajiem daudzumiem,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Importa licenču pieteikumiem, kas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1385/2007 iesniegti par apakšperiodu no 2010. gada 1. aprīļa līdz 30. jūnijam, piemēro šīs regulas pielikumā norādīto piešķīruma koeficientu.

2. pants

Šī regula stājas spēkā 2010. gada 18. martā.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2010. gada 17. martā

Komisijas vārdā,
priekšsēdētāja vārdā –
lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors
Jean-Luc DEMARTY

([1]) OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.
([2]) OV L 238, 1.9.2006., 13. lpp.
([3]) OV L 309, 27.11.2007., 47. lpp.

PIELIKUMS

Grupas nr.	Kārtas nr.	Piešķīruma koeficients importa licenču pieteikumiem, kas iesniegti par apakšperiodu no 1.4.2010-30.6.2010 (%)
1	09.4410	0,450752
3	09.4412	0,502897
4	09.4420	0,654346
5	09.4421	6,711447
6	09.4422	0,729936

DIREKTĪVAS

PADOMES DIREKTĪVA 2010/18/ES

(2010. gada 8. marts),

ar ko īsteno pārskatīto *BUSINESSEUROPE, UEAPME, CEEP* un *ETUC* pamatnolīgumu par vecāku atvaļinājumu un atceļ Direktīvu 96/34/EK

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 155. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

(1) Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 153. pants dod iespēju Savienībai atbalstīt un papildināt dalībvalstu darbības, tostarp vīriešu un sieviešu vienlīdzības jomā attiecībā uz iespējām darba tirgū un attieksmi darbā.

(2) Saskaņā ar LESD 155. panta 1. punktu, ja darba devēji un darba ņēmēji ("sociālie partneri") to vēlas, sociālais dialogs Savienības līmenī var radīt līgumattiecības, tostarp nolīgumus. Saskaņā ar LESD 155. panta 2. punktu sociālie partneri var kopīgi lūgt, lai Savienības līmenī noslēgtus nolīgumus jautājumos, uz ko attiecas LESD 153. pants, īsteno, Padomei pieņemot lēmumu pēc Komisijas priekšlikuma.

(3) Eiropas starpnozaru sociālo partneru organizācijas (*ETUC, UNICE* un *CEEP*) 1995. gada 14. decembrī noslēdza pamatnolīgumu par bērna kopšanas atvaļinājumu, un juridisks spēks tam tika piešķirts ar Padomes Direktīvu 96/34/EK (1996. gada 3. jūnijs) par *UNICE, CEEP* un EAK noslēgto pamatnolīgumu attiecībā uz bērna kopšanas atvaļinājumu [1]. Ar Padomes Direktīvu 97/75/EK šī direktīva tika grozīta un attiecināta arī uz Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti [2]. Ar Direktīvu 96/34/EK ievērojami tika uzlabotas dalībvalstīs strādājošajiem vecākiem pieejamās iespējas labāk saskaņot darba un ģimenes dzīves pienākumus, izmantojot atvaļinājuma noteikumus.

(4) Saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma ("EK līgums") (*) 138. panta 2. un 3. punktu Komisija 2006. un 2007. gadā apspriedās ar sociālajiem partneriem par to, kā turpmāk uzlabot darba, privātās un ģimenes dzīves saskaņošanu, un jo īpaši pašreizējos Kopienas tiesību aktus, kas regulē maternitātes aizsardzību un vecāku atvaļinājumu, un par iespēju ieviest jaunus ģimenes atvaļinājuma veidus, piemēram, paternitātes atvaļinājumu, adopcijas atvaļinājumu un atvaļinājumu ģimenes locekļu aprūpei.

(5) Trīs Eiropas vispārējās starpnozaru sociālo partneru organizācijas (*ETUC, CEEP* un *BUSINESSEUROPE*, agrāk saukta – *UNICE*) un Eiropas starpnozaru sociālo partneru organizācijas, kuras pārstāv konkrētu uzņēmumu kategoriju (*UEAPME*), saskaņā ar EK līguma (**) 138. panta 4. punktu un 139. pantu 2008. gada 11. septembrī informēja Komisiju par vēlēšanos sākt sarunas, lai pārskatītu 1995. gadā noslēgto pamatnolīgumu par bērna kopšanas atvaļinājumu.

(6) Šīs organizācijas 2009. gada 18. jūnijā parakstīja pārskatīto pamatnolīgumu par vecāku atvaļinājumu ("pārskatītais pamatnolīgums") un nosūtīja Komisijai kopīgu lūgumu iesniegt Padomei priekšlikumu Padomes lēmumam, ar ko īsteno minēto pārskatīto pamatnolīgumu.

(7) Sarunu gaitā Eiropas sociālie partneri pilnīgi pārskatīja 1995. gada pamatnolīgumu par bērna kopšanas atvaļinājumu. Tādēļ Direktīva 96/34/EK būtu jāatceļ un jāaizstāj ar jaunu direktīvu, nevis tikai jāgroza.

[1] OV L 145, 19.6.1996., 4. lpp.
[2] OV L 10, 16.1.1998., 24. lpp.

(*) Mainīta numerācija: LESD 154. panta 2. un 3. punkts.
(**) Mainīta numerācija: LESD 154. panta 4. punkts un 155. pants.

(8) Ņemot vērā to, ka direktīvas mērķus – proti, visā Savienībā uzlabot darba, privātās un ģimenes dzīves saskaņošanu strādājošiem vecākiem un sieviešu un vīriešu vienlīdzību attiecībā uz iespējām darba tirgū un attieksmi darbā – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka šos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šo mērķu sasniegšanai.

(9) Izstrādājot priekšlikumu direktīvai, Komisija ņēma vērā pārskatītā pamatnolīguma parakstītāju pušu pārstāvības statusu, pilnvaras un pārskatītā pamatnolīguma noteikumu likumību un tā atbilstību attiecīgajiem noteikumiem par maziem un vidējiem uzņēmumiem.

(10) Komisija informēja Eiropas Parlamentu un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteju par savu priekšlikumu.

(11) Pamatnolīguma 1. klauzulas 1. punktā saskaņā ar vispārējiem principiem, kas iekļauti Savienības tiesību aktos sociālās politikas jomā, paredzēts, ka šajā nolīgumā ir noteiktas minimālās prasības.

(12) Pārskatītā pamatnolīguma 8. klauzulas 1. punktā paredzēts, ka dalībvalstis var piemērot vai pieņemt noteikumus, kuri ir labvēlīgāki nekā nolīgumā izklāstītie noteikumi.

(13) Pārskatītā pamatnolīguma 8. klauzulas 2. punktā paredzēts, ka nolīguma noteikumu ieviešana nav likumīgs pamats tam, lai samazinātu darba ņēmējiem piešķirtās aizsardzības vispārējo līmeni šā nolīguma darbības jomā.

(14) Dalībvalstīm būtu jāparedz iedarbīgas, samērīgas un atturošas sankcijas par jebkuru šajā direktīvā paredzēto saistību neizpildi.

(15) Dalībvalstis pēc sociālo partneru kopīga lūguma šīs direktīvas īstenošanu var uzticēt sociālajiem partneriem, ja vien šīs dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka tās jebkurā brīdī var garantēt šajā direktīvā paredzēto mērķu sasniegšanu.

(16) Saskaņā ar Iestāžu nolīguma par labāku likumdošanas procesu [1] 34. punktu dalībvalstīm ir ieteikts gan savām vajadzībām, gan Savienības interesēs izstrādāt savas tabulas, kurās pēc iespējas precīzāk atspoguļota atbilstība starp šo direktīvu un tās transponēšanas pasākumiem, un darīt tās publiski pieejamas,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Ar šo direktīvu stājas spēkā pārskatītais pamatnolīgums par vecāku atvaļinājumu, ko 2009. gada 18. jūnijā noslēdza Eiropas starpnozaru sociālo partneru organizācijas (*BUSINESSEUROPE, UEAPME, CEEP* un *ETUC*), kā izklāstīts pielikumā.

2. pants

Dalībvalstis nosaka, kādas sankcijas ir piemērojamas, ja ir pārkāpti valsts noteikumi, kas ir spēkā saskaņā ar šo direktīvu. Attiecīgās sankcijas ir iedarbīgas, samērīgas un atturošas.

3. pants

1. Dalībvalstis pieņem normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības, vai nodrošina, ka vēlākais līdz 2012. gada 8. martam sociālie partneri ar nolīgumu ir ieviesuši paredzētos pasākumus. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno noteikumu oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Lai izpildītu šo direktīvu, dalībvalstis var izmantot papildu laikposmu, kas nepārsniedz vienu gadu, ja tas vajadzīgs, lai ņemtu vērā īpašas grūtības vai īstenošanu ar koplīgumu. Dalībvalstis par to vēlākais līdz 2012. gada 8. martam informē Komisiju, norādot iemeslus, kādēļ papildu laikposms ir nepieciešams.

3. Dalībvalstis Komisijai dara zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņēmušas jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

[1] OV C 321, 31.12.2003., 1. lpp.

4. pants

Ar šo Direktīvu 96/34/EK atceļ no 2012. gada 8. marta. Atsauces uz Direktīvu 96/34/EK uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu.

5. pants

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

6. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2010. gada 8. martā

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
C. CORBACHO

PIELIKUMS

PAMATNOLĪGUMS PAR VECĀKU ATVAĻINĀJUMU (PĀRSTRĀDĀTS)

2009. gada 18. jūnijs

Preambula

Ar šo pamatnolīgumu starp Eiropas sociālajiem partneriem *BUSINESSEUROPE, UEAPME, CEEP* un *ETUC* (un sakaru koordinēšanas komiteju *Eurocadres*/*CEC*) pārstrādā 1995. gada 14. decembrī noslēgto pamatnolīgumu par bērna kopšanas atvaļinājumu, kurā ir noteiktas minimālās prasības attiecībā uz bērna kopšanas atvaļinājumu, kas ir svarīgs līdzeklis, saskaņojot darba un ģimenes pienākumus un veicinot vienlīdzīgas iespējas un vienlīdzīgu attieksmi vīriešu un sieviešu vidū.

Eiropas sociālie partneri lūdz Komisiju iesniegt Padomei šo pamatnolīgumu, lai Padome pieņemtu lēmumu, ar kuru tā noteikumi kļūtu saistoši Eiropas Savienības dalībvalstīs.

I. *Vispārīgi apsvērumi*

1. Ņemot vērā EK līgumu un jo īpaši tā 138. un 139. pantu (*);

2. ņemot vērā EK līguma 137. panta 1. punkta c) apakšpunktu un 141. pantu (**), vienlīdzīgas attieksmes principu (EK līguma 2., 3. un 13. pantu (***)) un uz šā Līguma pamata pieņemtos sekundāros tiesību aktus, jo īpaši Padomes Direktīvu 75/117/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu, ievērojot principu par vienlīdzīgu atalgojumu vīriešiem un sievietēm ([1]), Padomes Direktīvu 92/85/EEK par pasākumu ieviešanu, lai veicinātu drošības un veselības aizsardzības darbā uzlabošanu strādājošām grūtniecēm, sievietēm, kas strādā pēcdzemdību periodā, vai strādājošām sievietēm, kas baro bērnu ar krūti ([2]), Padomes Direktīvu 96/97/EK, ar ko groza Direktīvu 86/378/EEK par vienlīdzīgas attieksmes principa pret vīriešiem un sievietēm īstenošanu sociālā arodnodrošinājuma sistēmās ([3]), un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/54/EK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos (pārstrādāta versija) ([4]);

3. ņemot vērā 2000. gada 7. decembra Eiropas Savienības Pamattiesību hartu un tās 23. un 33. pantu par vīriešu un sieviešu līdztiesību un darba, privātās un ģimenes dzīves saskaņošanu;

4. ņemot vērā Komisijas 2003. gada Ziņojumu par to, kā īsteno Padomes Direktīvu 96/34/EK (1996. gada 3. jūnijs) par *UNICE, CEEP* un EAK noslēgto pamatnolīgumu attiecībā uz bērna kopšanas atvaļinājumu;

5. ņemot vērā Lisabonas izaugsmes un nodarbinātības stratēģijas mērķi – palielināt vispārējo nodarbinātības līmeni līdz 70 %, sieviešu nodarbinātības līmeni – līdz 60 % un gados vecāku darba ņēmēju nodarbinātības līmeni – līdz 50 %; ņemot vērā Barselonas mērķus attiecībā uz bērnu aprūpes iestādēm un to politikas jomu ieguldījumu, kas vērstas uz darba, privātas un ģimenes dzīves saskaņošanas pilnveidi ceļā uz šiem mērķiem;

6. ņemot vērā Eiropas sociālo partneru 2005. gada 22. marta Dzimumu līdztiesības pasākumu programmu, kurā ģimenes un darba dzīves līdzsvara veicināšana ir minēta kā prioritāra rīcības joma un vienlaikus atzīts, ka turpmākai virzībai saskaņošanas jomā ir jāievieš līdzsvarots, integrēts un vienots politikas jomu kopums, kas ietvertu atvaļinājuma noteikumus, darba noteikumus un aprūpes infrastruktūras;

7. tā kā darba un ģimenes dzīves saskaņošanas pilnveides pasākumi ir plašākas politikas programmas daļa, lai reaģētu uz darba devēju un darba ņēmēju vajadzībām un uzlabotu pielāgošanās un nodarbinātības spēju, kas savukārt ir elastdrošības pieejas daļa;

8. tā kā ar ģimenes politikas jomām būtu jāveicina dzimumu līdztiesības sasniegšana un tās būtu jāaplūko saistībā ar demogrāfiskajām pārmaiņām, iedzīvotāju novecošanās ietekmi, paaudžu starpā esošās plaisas likvidēšanu, sieviešu iesaistīšanos darba tirgū un ģimenes pienākumu sadali starp sievieti un vīrieti;

(*) Mainīta numerācija: LESD 154. un 155. pants.
(**) Mainīta numerācija: LESD 153. panta 1. punkta c) apakšpunkts un 157. pants.
(***) EK līguma 2. pantu pēc būtības atceļ un aizstāj Līguma par Eiropas Savienību 3. pants. EK līguma 3. panta 1. punktu pēc būtības atceļ un aizstāj LESD 3. līdz 6. pants. EK līguma 3. panta 1. punkts pēc jaunās numerācijas ir LESD 8. pants. EK līguma 13. pants pēc jaunās numerācijas ir LESD 19. pants.
([1]) OV L 45, 19.2.1975., 19. lpp.
([2]) OV L 348, 28.11.1992., 1. lpp.
([3]) OV L 46, 17.2.1997., 20. lpp.
([4]) OV L 204, 26.7.2006., 23. lpp.

9. tā kā darba, privātās un ģimenes dzīves saskaņošanas jautājumiem veltīto apspriežu pirmajā un otrajā posmā 2006. un 2007. gadā Komisija apspriedās ar Eiropas sociālajiem partneriem un cita starpā pārrunāja jautājumu par tiesiskā regulējuma atjaunināšanu Kopienas līmenī, un tā mudināja Eiropas sociālos partnerus novērtēt pamatnolīguma par bērna kopšanas atvaļinājumu noteikumus ar mērķi pārskatīt to;

10. tā kā Eiropas sociālo partneru 1995. gadā noslēgtais pamatnolīgums par bērna kopšanas atvaļinājumu ir rosinājis pozitīvas pārmaiņas, dalībvalstīs nodrošinājis vienotu pamatu darba un ģimenes dzīves līdzsvaram un bijis nozīmīgs, lai palīdzētu strādājošiem vecākiem Eiropā labāk saskaņot profesionālo un ģimenes dzīvi; tomēr, balstoties uz kopēju novērtējumu, Eiropas sociālie partneri uzskata, ka daži nolīguma elementi jāpielāgo vai jāpārskata, lai labāk sasniegtu tā mērķus;

11. tā kā daži aspekti jāpielāgo, ņemot vērā arvien lielāku darbaspēka dažādību un pārmaiņas sabiedrībā, tostarp ģimenes struktūru pieaugošo daudzveidību, vienlaikus ievērojot valstu tiesību aktus, koplīgumus un/vai praksi;

12. tā kā daudzās dalībvalstīs pamudinājums vīriešiem uzņemties līdzvērtīgu ģimenes pienākumu daļu nav devis pietiekamus rezultātus; tādējādi būtu jāveic vēl efektīvāki pasākumi, lai mudinātu vienlīdzīgāku ģimenes pienākumu sadali starp vīriešiem un sievietēm;

13. tā kā daudzās dalībvalstīs attiecībā uz atvaļinājuma iespējām, bērna aprūpi un elastīgiem darba noteikumiem jau ir plaša politikas pasākumu un prakses daudzveidība, kas pielāgota darba ņēmēju un darba devēju vajadzībām un kuras mērķis ir atbalstīt vecākus profesionālās, privātās un ģimenes dzīves saskaņošanā; tā būtu jāņem vērā, īstenojot šo pamatnolīgumu;

14. tā kā šis pamatnolīgums ir viens no Eiropas sociālo partneru darbības elementiem profesionālas un ģimenes dzīves saskaņošanas jomā;

15. tā kā šis nolīgums ir pamatnolīgums, kurā izklāstītas minimālās prasības un noteikumi attiecībā uz vecāku atvaļinājumu, kurš ir atšķirīgs no maternitātes atvaļinājuma un no prombūtnes no darba nepārvaramās varas dēļ, un tas uzdod dalībvalstīm un sociālajiem partneriem noteikt pieejamības nosacījumus un piemērošanas noteikumus, lai ņemtu vērā katras dalībvalsts situāciju;

16. tā kā šajā nolīgumā paredzētās tiesības uz vecāku atvaļinājumu ir individuālās tiesības un principā nav nododamas, tomēr dalībvalstīm ir atļauts paredzēt tiesību nodošanu. Pieredze rāda, ka aizliegums nodot tiesības uz vecāku atvaļinājumu var būt pozitīvs stimuls tam, lai tēvi izmantotu šo atvaļinājumu, tādēļ Eiropas sociālie partneri piekrīt tam, ka daļa no šā atvaļinājuma tiek noteikta kā nenododama;

17. tā kā ir būtiski ņemt vērā tādu vecāku īpašās vajadzības, kuru bērns ir ar invaliditāti vai ilgstošu slimību;

18. tā kā dalībvalstīm būtu jāparedz, ka tiesības uz pabalstiem pakalpojumu veidā saskaņā ar apdrošināšanu slimības gadījumiem tiek saglabātas vecāku atvaļinājuma minimālajā periodā;

19. tā kā dalībvalstīm, īstenojot šo nolīgumu, saskaņā ar valstī paredzētajiem nosacījumiem un ievērojot budžeta situāciju, attiecīgā gadījumā būtu arī jāapsver, kā saglabāt tiesības uz attiecīgiem sociālā nodrošinājuma pabalstiem vecāku atvaļinājuma minimālajā periodā, kā arī, cita starpā, jāņem vērā ienākumu būtiskā nozīme citu faktoru vidū, izvēloties izmantot vecāku atvaļinājumu;

20. tā kā dalībvalstu pieredze liecina, ka ienākumi vecāku atvaļinājuma laikā ir viens no faktoriem, kas ietekmē (jo īpaši tēvu) lēmumu par šā atvaļinājuma izmantošanu;

21. tā kā pieeja elastīgiem darba noteikumiem dod vecākiem lielāku iespēju apvienot darba un ģimenes pienākumus un veicina reintegrāciju darbā jo īpaši pēc vecāku atvaļinājuma;

22. tā kā vecāku atvaļinājuma noteikumi ir paredzēti, lai īpašā laikposmā atbalstītu strādājošus vecākus, un to mērķis ir saglabāt un veicināt vecāku nepārtrauktu dalību darba tirgū; tādēļ lielāka uzmanība būtu jāpievērš tam, lai darba ņēmējs minētā atvaļinājuma laikā saglabātu kontaktus ar darba devēju vai lai tiktu veikti pasākumi, kas vērsti uz darba ņēmēja atgriešanos darbā;

23. tā kā šajā nolīgumā ir ievērots tas, ka ir jāuzlabo prasības sociālās politikas jomā, jāveicina Eiropas Savienības ekonomikas konkurētspēja un jāizvairās uzlikt tādus administratīvus, finansiālus un juridiskus ierobežojumus, kas traucētu mazo un vidējo uzņēmumu izveidi un attīstību;

24. tā kā sociālie partneri vislabāk spēj rast risinājumus, kuri atbilst gan darba devēju, gan darba ņēmēju vajadzībām, un tādēļ tiem ir īpaša loma, īstenojot, piemērojot, pārraugot un novērtējot šo nolīgumu, plašākā saistībā ar citiem pasākumiem, kas vērsti uz to, lai labāk saskaņotu darba un ģimenes pienākumus un veicinātu vienlīdzīgas iespējas un vienlīdzīgu attieksmi vīriešu un sieviešu vidū,

PARAKSTĪTĀJAS PUSES IR VIENOJUŠĀS PAR TURPMĀKO.

II. *Saturs*

1. klauzula: Mērķis un darbības joma

1. Šajā nolīgumā ir noteiktas prasību minimālās prasības, lai veicinātu strādājošu vecāku ģimenes un darba pienākumu saskaņošanu, ņemot vērā ģimenes struktūru pieaugošo daudzveidību un vienlaikus ievērojot valstu tiesību aktus, koplīgumus un/vai praksi.

2. Šo nolīgumu piemēro visiem darba ņēmējiem – gan vīriešiem, gan sievietēm, kuriem ir darba līgums vai darba attiecības, kā noteikts tiesību aktos, koplīgumos un/vai katrā dalībvalstī spēkā esošajā praksē.

3. Dalībvalstis un/vai sociālie partneri no šā nolīguma darbības un piemērošanas jomas neizslēdz darba ņēmējus, darba līgumus vai darba attiecības tikai tādēļ, ka tās attiecas uz nepilna laika darba ņēmējiem, noteikta termiņa līgumdarba ņēmējiem vai personām, kam ir darba līgums vai darba attiecības ar pagaidu darba aģentūru.

2. klauzula: Vecāku atvaļinājums

1. Ar šo nolīgumu darba ņēmējiem – gan vīriešiem, gan sievietēm – tiek piešķirtas individuālās tiesības uz vecāku atvaļinājumu saistībā ar bērna piedzimšanu vai adopciju, lai aprūpētu šo bērnu, līdz noteiktam vecumam, bet ne ilgāk, līdz bērns sasniedz astoņu gadu vecumu, un šis vecums jānosaka dalībvalstīm un/vai sociālajiem partneriem.

2. Atvaļinājumu piešķir vismaz uz četriem mēnešiem, un, lai veicinātu vienlīdzīgas iespējas un vienlīdzīgu attieksmi vīriešu un sieviešu vidū, būtu jāparedz, ka tas principā nav nododams. Lai veicinātu, ka abi vecāki līdzvērtīgi izmanto vecāku atvaļinājumu, jāparedz, ka vismaz viens no šiem četriem mēnešiem nav nododams. Perioda, kurš nav nododams, piemērošanas noteikumus nosaka valsts līmenī, izmantojot tiesību aktus un/vai koplīgumus, ņemot vērā dalībvalstīs esošos atvaļinājuma noteikumus.

3. klauzula: Piemērošanas noteikumi

1. Vecāku atvaļinājuma pieejamības nosacījumus un sīki izstrādātus noteikumus tā piemērošanai nosaka ar dalībvalstu tiesību aktiem un/vai koplīgumiem, ciktāl tajos ievērotas šajā nolīgumā paredzētās minimālās prasības. Konkrētāk, dalībvalstis un/vai sociālie partneri var:

   a) lemt, vai vecāku atvaļinājumu piešķir uz pilna darba laika vai nepilna darba laika pamata, pa daļām vai laika kredīta sistēmas veidā, ņemot vērā gan darba devēju, gan darba ņēmēju intereses;

   b) noteikt tiesības uz vecāku atvaļinājumu atkarībā no nodarbinātības perioda un/vai darba stāža uzņēmumā, šo tiesību iegūšanai nepieciešamais periods nepārsniedz vienu gadu. Dalībvalstis un/vai sociālie partneri nodrošina, ka, piemērojot šo noteikumu, gadījumā, ja ar vienu un to pašu darba devēju tiek noslēgti secīgi darba līgumi uz noteiktu laiku, kā noteikts Direktīvā 1999/70/EK par darbu uz noteiktu laiku, kvalifikācijas perioda aprēķināšanā jāņem vērā šādu līgumu kopējais ilgums;

   c) noteikt apstākļus, kādos darba devējam pēc apspriešanās saskaņā ar valsts tiesību aktiem, koplīgumiem un/vai praksi ir atļauts atlikt vecāku atvaļinājuma piešķiršanu ar uzņēmuma darbību saistītu attaisnojošu iemeslu dēļ. Visas problēmas, kas rodas, piemērojot šo noteikumu, būtu jārisina saskaņā ar valsts tiesību aktiem, koplīgumiem un/vai praksi;

   d) papildus c) apakšpunktam atļaut īpašus noteikumus, lai reaģētu uz mazo uzņēmumu darbības un organizācijas prasībām.

2. Dalībvalstis un/vai sociālie partneri nosaka termiņu, kādā darba ņēmējam, kas izmantotu savas tiesības uz vecāku atvaļinājumu, par to jāpaziņo darba devējam, norādot atvaļinājuma sākuma un beigu datumu. Dalībvalstis un/vai sociālie partneri, nosakot šādu paziņošanas termiņu, ņem vērā darba ņēmēju un darba devēju intereses.

3. Dalībvalstīm un/vai sociālajiem partneriem būtu jāizvērtē nepieciešamība pielāgot vecāku atvaļinājuma pieejamības nosacījumus un piemērošanas noteikumus tādu vecāku vajadzībām, kuru bērns ir ar invaliditāti vai ilgstošu slimību.

4. klauzula: Adopcija

1. Dalībvalstis un/vai sociālie partneri novērtē, vai ir nepieciešami papildu pasākumi, kas vērsti uz īpašām to vecāku vajadzībām, kuri bērnus adoptējuši.

5. klauzula: Nodarbinātības tiesības un diskriminācijas aizliegums

1. Beidzoties vecāku atvaļinājumam, darba ņēmējiem ir tiesības atgriezties tajā pašā darbā vai, ja tas nav iespējams, līdzvērtīgā vai līdzīgā darbā, kas ir atbilstīgs darba līgumam vai darba attiecībām.

2. Tiesības, ko darba ņēmējs ieguvis vai iegūst dienā, kad sākas vecāku atvaļinājums, jāsaglabā līdz vecāku atvaļinājuma beigām. Šīs tiesības, to skaitā visas pārmaiņas, kas izriet no valsts tiesību aktiem, koplīgumiem un/vai prakses, piemēro, beidzoties vecāku atvaļinājumam.

3. Dalībvalstis un/vai sociālie partneri nosaka darba līguma vai darba attiecību statusu vecāku atvaļinājuma laikā.

4. Lai nodrošinātu darba ņēmējiem iespēju izmantot tiesības uz vecāku atvaļinājumu, dalībvalstis un/vai sociālie partneri saskaņā ar valsts tiesību aktiem, koplīgumiem un/vai praksi veic nepieciešamos pasākumus, lai aizsargātu darba ņēmējus pret mazāk labvēlīgu attieksmi vai atlaišanu vecāku atvaļinājuma pieprasīšanas vai izmantošanas dēļ.

5. Visus jautājumus par sociālo nodrošinājumu saistībā ar šo nolīgumu dalībvalstis un/vai sociālie partneri izskata un lemj saskaņā ar valsts tiesību aktiem un/vai koplīgumiem, ņemot vērā to, cik būtiska ir tiesību uz sociālo nodrošinājumu nepārtrauktība dažādu sistēmu, īpaši veselības aprūpes, ietvaros.

Visus jautājumus par ienākumiem saistībā ar šo nolīgumu dalībvalstis un/vai sociālie partneri izskata saskaņā ar valsts tiesību aktiem, koplīgumiem un/vai praksi, ņemot vērā, cita starpā, ienākumu būtisko nozīmi citu faktoru vidū, izvēloties izmantot vecāku atvaļinājumu.

6. klauzula: Atgriešanās darbā

1. Lai veicinātu profesionālās un ģimenes dzīves labāku saskaņošanu, dalībvalstis un/vai sociālie partneri veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka darba ņēmēji, atgriežoties darbā pēc vecāku atvaļinājuma, var uz noteiktu laikposmu lūgt izmaiņas darba laika organizācijā un/vai darba kārtībā. Darba devēji apsver šādus lūgumus un atbild uz tiem, ievērojot gan savas, gan darba ņēmēju vajadzības.

Šā punkta noteikumus nosaka saskaņā ar valsts tiesību aktiem, koplīgumiem un/vai praksi.

2. Lai veicinātu atgriešanos darbā pēc vecāku atvaļinājumam, darba ņēmēji un darba devēji tiek mudināti atvaļinājuma laikā saglabāt kontaktus, un uz iesaistīto pušu savstarpējas vienošanās pamata, ievērojot valsts tiesību aktus, koplīgumus un/vai praksi, viņi var vienoties par piemērotiem reintegrācijas pasākumiem.

7. klauzula: Prombūtne no darba nepārvaramās varas dēļ

1. Dalībvalstis un/vai sociālie partneri veic nepieciešamos pasākumus, lai saskaņā ar valsts tiesību aktiem, koplīgumiem un/vai praksi paredzētu darba ņēmējiem tiesības uz prombūtni no darba nepārvaramās varas dēļ saistībā ar neatliekamiem ģimenes apstākļiem slimības vai nelaimes gadījumā, kad ir nepieciešama darba ņēmēja tūlītēja klātbūtne.

2. Dalībvalstis un/vai sociālie partneri var noteikt attiecīgus pieejamības nosacījumus un sīki izstrādātus noteikumus šā panta 1. punkta piemērošanai un ierobežot šīs tiesības, paredzot konkrētu šādas prombūtnes ilgumu gadā un/vai katrā gadījumā.

8. klauzula: Nobeiguma noteikumi

1. Dalībvalstis var piemērot vai ieviest labvēlīgākus noteikumus nekā šajā nolīgumā izklāstītie noteikumi.

2. Šā nolīguma noteikumu izpilde nav likumīgs pamats, lai pazeminātu darbiniekiem piešķirtās aizsardzības vispārējo līmeni jomā, uz kuru attiecas šis nolīgums. Tas neierobežo dalībvalstu un/vai sociālo partneru tiesības izstrādāt dažādus normatīvos, administratīvos vai līgumiskus noteikumus, ņemot vērā mainīgos apstākļus (arī ieviešot noteikumu par to, ka tiesības uz atvaļinājumu vai tā daļu nav nododamas), ja vien ir ievērots šajā nolīgumā paredzēto prasību minimums.

3. Šis nolīgums neskar sociālo partneru tiesības attiecīgā līmenī, tostarp Eiropas līmenī, noslēgt nolīgumus, ar ko pielāgo un/vai papildina šā nolīguma noteikumus, lai ņemtu vērā konkrētus apstākļus.

4. Dalībvalstis pieņem normatīvos un administratīvos aktus, kas nepieciešami, lai izpildītu Padomes lēmumu divu gadu laikā no tā pieņemšanas dienas, vai nodrošina, ka sociālie partneri ar nolīgumu ievieš vajadzīgos pasākumus līdz šā termiņa beigām. Dalībvalstis, ja jāņem vērā īpašas grūtības vai ieviešana ar koplīgumu, var izmantot termiņa pagarinājumu ne vairāk kā uz vienu gadu.

5. Strīdus un sūdzības, kas rodas, piemērojot šo nolīgumu, novērš un risina saskaņā ar valsts tiesību aktiem, koplīgumiem un/vai praksi.

6. Neskarot Komisijas, valstu tiesu un Eiropas Kopienu Tiesas attiecīgo lomu, Komisijai visi jautājumi, kas saistīti ar šā nolīguma interpretāciju Eiropas līmenī, pirmajā instancē būtu jānodod parakstītājām pusēm atzinuma sniegšanai.

7. Parakstītājas puses pārskata šā nolīguma piemērošanu piecus gadus pēc Padomes lēmuma pieņemšanas dienas, ja to prasa viena no šā nolīguma pusēm.

Briselē, 2009. gada 18. jūnijā

Eiropas Arodbiedrību konfederācijas (*ETUC*) vārdā –
ģenerālsekretārs
John Monks
Arodbiedrību delegācijas vārdā

Eiropas Biznesa konfederācijas (*BUSINESSEUROPE*) vārdā –
ģenerāldirektors
Philippe de Buck

Eiropas Amatnieku, mazo un vidējo uzņēmumu asociācijas (*UEAPME*) vārdā –
ģenerālsekretārs
Andrea Benassi

Uzņēmumu ar valsts kapitāla daļu Eiropas centra (*CEEP*) vārdā –
ģenerālsekretārs
Ralf Resch

LĒMUMI

KOMISIJAS LĒMUMS

(2010. gada 17. marts),

ar kuru groza Lēmumu 2005/176/EK, ar ko paredz dzīvnieku slimību paziņošanas kodēto formu un kodus saskaņā ar Padomes Direktīvu 82/894/EEK

(izziņots ar dokumenta numuru C(2010) 1585)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2010/160/ES)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā 1982. gada 21. decembra Padomes Direktīvu 82/894/EEK par dzīvnieku slimību paziņošanu Kopienā [1] un jo īpaši tās 5. panta 1. punktu,

tā kā:

(1) Direktīva 82/894/EEK attiecas uz tās I pielikumā minēto dzīvnieku slimību uzliesmojumu paziņošanu.

(2) Komisijas Lēmumā 2005/176/EK [2] paredzētas dzīvnieku slimību paziņošanas kodētas formas un kodi atbilstīgi Direktīvai 82/894/EEK. Minētā lēmuma X/09 un X/11 pielikumā uzskatīti veterināro reģionu kodi attiecīgi Dānijā un Spānijā.

(3) Dānija un Spānija ir mainījušas savu veterināro reģionu nosaukumus un robežas. Šo reģionu pielāgošana ietekmē dzīvnieku slimību izziņošanas sistēmu. Tādēļ minētajā sistēmā ietvertie reģioni ir jāaizstāj ar jaunajiem reģioniem. Tāpēc ir lietderīgi attiecīgi grozīt Lēmuma 2005/176/EK X/09 un X/11 pielikumu.

(4) Tādēļ attiecīgi jāgroza Lēmums 2005/176/EK.

(5) Lai aizsargātu nosūtītās informācijas konfidencialitāti, šā lēmuma pielikumi nav jāpublicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

(6) Šajā lēmumā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgās komitejas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Lēmumu 2005/176/EK groza šādi.

1) Lēmuma X/09 pielikumu aizstāj ar šā lēmuma I pielikuma tekstu.

2) Lēmuma X/11 pielikumu aizstāj ar šā lēmuma II pielikuma tekstu.

2. pants

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.

Briselē, 2010. gada 17. martā

Komisijas vārdā –
Komisijas loceklis
John DALLI

[1] OV L 378, 31.12.1982., 58. lpp.
[2] OV L 59, 5.3.2005., 40. lpp.

IETEIKUMI

KOMISIJAS IETEIKUMS

(2010. gada 17. marts)

par perfluoralkilsavienojumu uzraudzību pārtikā

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2010/161/ES)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 292. pantu,

tā kā:

(1) Perfluoralkilsavienojumi (PFAS) tiek plaši izmantoti ražošanā un patērētājiem paredzētiem lietojumiem, tostarp pret traipiem noturīgos audumu un paklāju pārklājumos, pret taukiem noturīgos tādu papīra izstrādājumu pārklājumos, kas paredzēti saskarei ar pārtiku, ugunsdzēsības putās, virsmaktīvās vielās, kuras izmanto kalnrūpniecībā un naftas dziļurbumos, grīdu spodrināmajos līdzekļos un insekticīdu preparātos. Nozīmīga apakšgrupa ir (per)fluorētas organiskās virsmaktīvās vielas, kurās ietilpst perfluoroktānsulfonāts (PFOS) un perfluoroktānskābe (*PFOA*).

(2) Plašas PFOS un *PFOA* lietošanas rezultātā to sāļi un prekursori atrasti vidē, zivīs, putnos un zīdītājos. Tāpēc Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestāde (*EFSA*) lūdza tās zinātnes ekspertu grupai jautājumos, kas saistīti ar piesārņojumu pārtikas apritē, sagatavot atzinumu par pārtikas nozīmi un dažādu pārtikas produktu un materiālu, kas paredzēti saskarei ar pārtiku, relatīvo ietekmi saistībā ar PFOS un to sāļu iedarbību uz cilvēkiem, kā arī sniegt ieteikumus par turpmākajiem pasākumiem saistībā ar organisko perfluorsavienojumu riska novērtējumu.

(3) Zinātnes ekspertu grupa jautājumos, kas saistīti ar piesārņojumu pārtikas apritē, 2008. gada 21. februārī pieņēma zinātnisku atzinumu par PFOS, *PFOA* un to sāļiem [1].

(4) Minētajā zinātniskajā atzinumā *EFSA* uzskatīja, ka ir maz ticams, ka PFOS un *PFOA* kaitīgā ietekme skar iedzīvotājus kopumā, taču norādīja, ka pastāv neskaidrības saistībā ar ietekmi uz dzīvo organismu attīstību. *EFSA* ieteica savākt papildu datus par PFAS līmeni pārtikā un to klātbūtni cilvēka organismā, jo īpaši par šo savienojumu iedarbības tendenču uzraudzību.

(5) Stokholmas Konvencijā par noturīgajiem organiskajiem piesārņotājiem (NOP) līgumslēdzējām pusēm tika pieprasīts veikt NOP, to alternatīvu un potenciālo NOP uzraudzību, kā arī iekļāva PFOS, to sāļus un perfluoroktānsulfonilfluorīdu (PFOSF) konvencijas B pielikumā to vielu vidū, uz kurām attiecas ražošanas un lietošanas ierobežojumi,

IR PIEŅĒMUSI ŠO IETEIKUMU.

1. Dalībvalstīm 2010. un 2011. gadā jāuzrauga perfluoralkilsavienojumu klātbūtne pārtikā. Uzraudzībā jāiekļauj plašs pārtikas produktu klāsts, kas atspoguļo patēriņa ieradumus, ieskaitot dzīvnieku izcelsmes pārtiku, piemēram, zivis, gaļu, olas, pienu un atvasinātos produktus, un augu izcelsmes pārtiku, lai iegūtu precīzu iedarbības aplēsi.

2. Dalībvalstīm jāveic paraugu ņemšanas procedūras, kā noteikts I pielikumā Komisijas 2006. gada 19. decembra Regulā (EK) Nr. 1883/2006, ar ko nosaka paraugu ņemšanas un analīzes metodes dioksīnu un dioksīniem līdzīgu PCB koncentrācijas oficiālai kontrolei noteiktos pārtikas produktos [2], lai nodrošinātu partijai reprezentatīvu paraugu iegūšanu.

3. Dalībvalstīm iesaka veikt perfluoralkilsavienojumu analīzi, lai atklātu PFOS un *PFOA* savienojumus un, ja iespējams, to prekursorus, piemēram, perfluoroktilsulfamīdu (*PFOSA*), N-etil-perfluoroktilsulfamidoetanolu (*NEtFOSE*) un 8:2 fluorotelomēru spirtu. Ja iespējams, dalībvalstīm jāiekļauj savienojumi, kas ir līdzīgi PFOS un *PFOA*, bet ar atšķirīgu virknes garumu (C4–C15), un virsmaktīvās vielas uz polifluoralkilfosfāta bāzes (*PAPS*), piemēram, 8:2 *diPAPS* un 8:2 *monoPAPS*, lai novērtētu, vai to klātbūtne pārtikā ir nozīmīga.

[1] Zinātnes ekspertu grupas jautājumos, kas saistīti ar piesārņojumu pārtikas apritē, atzinums par perfluoroktānsulfonātu (PFOS), perfluoroktānskābi (*PFOA*) un to sāļiem, *The EFSA Journal* (2008), Nr. 653, 1.–131. lpp.

[2] OV L 364, 20.12.2006., 32. lpp.

4. Dalībvalstīm jāveic perfluoralkilsavienojumu analīze saskaņā ar III pielikumu Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regulā (EK) Nr. 882/2004 par oficiālo kontroli, ko veic, lai nodrošinātu atbilstības pārbaudi saistībā ar dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem un dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumiem ([1]), izmantojot analīzes metodi, kura ir atzīta par tādu, kas sniedz ticamus rezultātus. Ideālā gadījumā atgūstamības rādītājiem jābūt 70–120 % robežās ar kvantitatīvās noteikšanas robežu 1 µg/kg.

5. Dalībvalstīm tiek ieteikts, izmantojot *EFSA* noteikto elektronisko ziņošanas formātu, regulāri iesniegt Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādei uzraudzības datus, kas izteikti, izmantojot kopējo svaru, kopā ar informāciju, lai tos apkopotu vienā datubāzē. Tām arī jāsniedz iepriekšējo gadu dati, kuri iegūti, izmantojot analīzes metodi, kas ir atzīta par tādu, kas sniedz ticamus rezultātus, lai uzraudzītu iedarbības tendences.

Briselē, 2010. gada 17. martā

Komisijas vārdā –
Komisijas loceklis
John DALLI

([1]) OV L 165, 30.4.2004., 1. lpp.

Abonementa cenas 2010. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 100 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, papīra formātā + CD-ROM, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 770 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, CD-ROM, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 400 gadā
ES Oficiālā Vēstneša pielikums (S sērija) – *Publiskā iepirkuma līgumu konkursi*, CD-ROM, divi izdevumi nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 300 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija – *Konkursi*	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnija *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu CD-ROM formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

CD-ROM formāts 2010. gada laikā tiks aizstāts ar DVD formātu.

Pārdošana un abonementi

Dažādus maksas periodiskos izdevumus, tādus kā *Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis*, var abonēt pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

***EUR-Lex* (http://eur-lex.europa.eu) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.**

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: http://europa.eu

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV